

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa K. H.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „C.(...)” w B.
o uchylenie uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 kwietnia 2010 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 29 stycznia 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną strony powodowej, wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8 października 2009 r. W ocenie Sądu drugiej instancji, przedmiotem zaskarżonej uchwały Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej „C.(...)” w B. było ustalenie treści prawa odrębnej własności, a to prawo jest na pewno prawem majątkowym. W związku z tym, że wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie, wskazana w apelacji, przesądza także o wartości przedmiotu zaskarżenia na etapie skargi kasacyjnej i jest niższa niż 50.000 zł, należało stwierdzić niedopuszczalność skargi *ratione valoris* (art. 398² § 1 k.p.c.). W

skardze kasacyjnej nie podano wartości przedmiotu zaskarżenia, co podyktowane zostało stanowiskiem strony powodowej o niemajątkowym charakterze zaskarżonej uchwały zarządu i dopuszczalności tym samym skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 29 stycznia 2010 r. powód starał się wykazać niemajątkowy charakter zaskarżonej uchwały zarządu i dopuszczalność skargi kasacyjnej. Powołał się w tym zakresie przede wszystkim na argumentację prawną zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2009 r., I CZ 111/08 (niepubl.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Należy stwierdzić, że stanowisko wyrażone w powołanym w zażaleniu powoda postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2009 r., I CZ 111/08 jest interpretacją odosobnioną w judykaturze Sądu Najwyższego. Zdecydowanie dominuje trafne stanowisko, zgodnie z którym dla oceny majątkowego lub niemajątkowego charakteru uchwały organów spółdzielni mieszkaniowej decydujące znaczenie mają kryteria natury przedmiotowej i funkcjonalnej. Sprawy o uchylenie uchwały organu spółdzielni nie mają, oczywiście, jednolitego charakteru i nie mogą być generalnie zaliczone do spraw o prawa majątkowe lub do spraw o prawa niemajątkowe, ponieważ o ostatecznym charakterze takiej sprawy decyduje przedmiot uchwały objętej zaskarżeniem (zob. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2005 r., III CZP 111/05 OSNC 2006, z. 11, poz.183; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2009 r., II CZ 48/08, nieopubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2009 r., I CZ 74/09, nieopubl.). Dla określenia majątkowego lub niemajątkowego charakteru kwestionowanej uchwały organu spółdzielni istotne znaczenie ma zatem sama materia takiej uchwały (kryterium przedmiotowe) oraz to, czy zgłoszone żądanie powoda (o uchylenie takiej uchwały) zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na sferę stosunków majątkowych zainteresowanego (kryterium funkcjonalne). Chodzi tu o typowy, zasadniczy interes, który pragnie urzeczywistnić strona procesu (strona powodowa), domagająca się stosownej ochrony prawnej (w postaci np. uchylenia kwestionowanej przez nią uchwały); zob. np. uzasadnienie postanowienia z dnia 12 lutego 2010, I CZ 118/09 (niepubl.).

Powód domagał się uchylenia uchwały nr 341/2005 zarządu pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej „w sprawie określenia przedmiotu odrębnej własności lokali w nieruchomości przy ul. (...)”. Uchwała taka jest niezbędna dla ustanowienia odrębnej własności lokali (art. 42 - art. 43 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach

mieszkaniowych, tj. Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) i odnosi się do przyszłego prawa majątkowego (prawa własności) powoda, tj. do przekształcenia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu (ograniczonego prawa rzeczowego) w odrębną własność lokalu (zał. nr 1 do uchwały zarządu z dnia 18 listopada 2005 r.). W załączniku tym wyszczególniono także m.in. zobowiązania pieniężne powoda (art. 43 ust. 2 pkt 5 ustawy). Z przedmiotowego punktu widzenia (objętej nią materii prawnej) kwestionowana uchwała ma zatem z pewnością charakter majątkowy. Należy też stwierdzić, że powód - kwestionując wskazaną uchwałę - zmierza tym samym do urzeczywistnienia (ochrony) własnego interesu majątkowego, ponieważ treść takiej uchwały (niezbędnej w świetle postanowień art. 42 - 43 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r.) będzie miała istotne znaczenie dla określenia zakresu prawa własności powoda w odniesieniu do wyodrębnionego lokalu mieszkalnego. Jeżeli zatem powód kwestionuje wskazaną uchwałę zarządu i domaga się jej uchylenia, oznacza to, że działa zgodnie ze swoim przyszłym interesem ekonomicznym. Zmierza bowiem w ten sposób do ochrony tego interesu. Także z tego względu sprawa o uchylenie uchwały zarządu spółdzielni mieszkaniowej „w sprawie określenia przedmiotu odrębnej własności lokali nieruchomości” (art. 42-43 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r.) ma zatem charakter sprawy o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. i w związku z tym istniał ustawowy wymóg dopuszczalności skargi kasacyjnej *ratione valoris*. Naruszenie tego wymogu spowodowało konieczność odrzucenia skargi powoda jako niedopuszczalnej.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.